

Palungjit.com > พุทธศาสนา > อภิญญา - นรมฐาน > อภิญญาปฏิบัติ

บันทึกตัวฉบับ คุณ Jeerachai BK. คุณมาครั้งล่าสุดเมื่อ เมื่อวานนี้ เวลา 02:43 PM ข้อความส่วนต่อ: ยังไม่อ่าน 0, รวม 1.

แผงควบคุมส่วนตัว คู่มือการใช้ กลุ่มชมรม รายชื่อสมาชิก ปฏิทิน ข้อความใหม่ ค้นหา ลิงค์ที่ไข่มอย Log ou

รายชื่อผู้บริจาค | ร่วมบริจาค

สนับสนุนเว็บพลังจิต โดยการลง Banner ตรงตำแหน่งนี้ 1,000 บาทต่อเดือน...สนใจอ่านต่อ

ตอบกระทู้

ดูวันที่แรกที่ยังไม่ได้อ่าน

เมื่อวานนี้, 06:02 PM

คำสั่งเพิ่มเติม ค้นหาในกระทู้นี้ ให้คะแนนกระทู้ เรียบเรียงคำตอบ

#1

wellrider

ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค

วันที่สมัคร: Jan 2007 ข้อความ: 2,590 ได้ลิ้งค์บุ๊คมาร์ก: 0 ได้รับบุ๊คมาร์ก 19,904 ครั้ง ใน 2,108 ไฟล์ พลังการให้คะแนน: 1323

อภิญญาปฏิบัติ

" อภิญญา ๕ "

หลวงพ่อกุญชรสังดำ

- ๑. อภิญญาญาณ มีความรู้ในการแสดงฤทธิ์ต่าง ๆ
๒. กิเลสตัณหา มีความรู้เหมือนรูทิพย์
๓. เจตปรีชาญาณ รู้วาระจิตของตนและสัตว์
๔. จุตูปปาตญาณ รู้ว่าสัตว์ที่ตายแล้วไปเกิด ณ ที่ใด
๕. บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลึกชาติคนหลัวได้

๕ ข้อข้างบนนี้ ท่านรวมเรียกว่า "อภิญญา" เพราะมีความรู้เกินกว่าสามัญของพียงทำได้ อภิญญาทั้ง ๕ นี้เป็นโลกวิสัย โลกียชนสามารถจะปฏิบัติ หรือฝึกหัดจิตของตนเองให้ได้ ให้งถึงได้ทุกคน ไม่ลือกชั้นวรรณะ ไม่ลือกศาสนาธรรม แต่ลือกเอาเฉพาะผู้ทำถูก ทำจริง และทำดี ถ้าทำจริง ทำถูก และทำแต่พอดีแล้ว ได้เหมือนกับหมด

บางสำนักไม่แต่เพียงปฏิบัติไม่ถูกอย่างเดียว ยังแถมสร้างแบบสร้างเพนปฏิบัติเป็นของตนเอง แล้วแวนอ้างว่าเป็นของพระพุทธเจ้า ทำการโฆษณาคุณภาพแล้วก็สอนกันไปตามอารมณ์ ตามความติดความนึกของตัวเอง พอทำกันไปไม่กี่วันก็มีการสอเสี้ยนขึ้นเสี้ยนลำดับ แล้วออกมาประกาศรับรองว่าตนนั้นได้ชั้นนั้น ตนนี้ได้ชั้นนี้

ในบางสำนักก็ให้ชื่อสำนักของตนเป็นสำนักวิปัสสนา แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาสอนไปตามลัทธิของตน ถูกหรือผิดไม่รู้
แล้วแถมยังดูยี่งออีกว่าพวกฉันเป็นพวกวิปัสสนา ฉันไม่ใช่สมณะ: พวกสมณะเก่า ไปนิพพานยังไม่ได้
ส่วนวิปัสสนาของฉันเป็นทางลัดไปนิพพานโดยตรงเลย น่าสงสารแท้ ๆ ช่างไม่รู้ทำรัฐสืบเอาเสียเลย ความรู้อะไรไปนิพพานนั้น
พระพุทธเจ้าสอนไว้ชัดเจน ไม่ปิดบังอำพรางแต่ประการใด **ท่านสอนว่า ผู้ที่มุ่งพระนิพพานนั้น**

ในขั้นต้นต้องรักษาสติกับสัมฤทธิ์ รักษาดียิ่งกว่าชีวิต ที่เรียกว่า "อริยสัจสี่กขา"

เมื่อปรับปรุงศีลอันเป็นเครื่องระงับความชั่วทางกาย วาจาได้แล้ว ก็ให้เข้ามาปรับปรุงใจ ใจนั้นมีสภาพดิ้นรนกลับกลอก
ไม่อยู่นิ่ง ด้ล้ายสิง ไร้พู่ทงบังคับให้ม่สภาพดงที่นั่นดงเสียก่อน โดยหาอุบายพิทังใจให้ม่อยู่ในอารมณ์เดียว ดีด
ดีดอะไรก็ให้ม่อยู่ในวัตรนั้น ไม่สวดส่ำยไปโม่วัตรอื่น ที่เรียกว่า "สมาธิ" หรือเรียกตามชื่อของกรรมฐานว่า
"สมณะกรรมฐาน" เป็นอุบายสงบใจ การทำใจให้สงบนี้ จะโดยวิธีใดก็ตาม เรียกว่า สมณะจึงนั้น
อุบายที่ทำได้ให้สงบระงับไม่ดิ้นรนนี้ พระพุทธเจ้าทรงวางแบบไว้ถึง ๔๐ แบบ จัดเป็นกลุ่มได้ ๗ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ ฉะวับรำนพวกรักษาสขร้งงม เรียกว่า "ราดะจรีด"

กลุ่มที่ ๒ ฉะวับรำนพวกทังรำชวำนหัด เรียกว่า "ทิสะจรีด"

กลุ่มที่ ๓ ฉะวับรำนพวกหลงงมงาน เรียกว่า "โมหะจรีด"

กลุ่มที่ ๔ ฉะวับรำนพวกเช้งง่ำยม่มีหตุผล เรียกว่า "ตรักรำจรีด"

กลุ่มที่ ๕ ฉะวับรำนพวกข่งดัดข่งนัถ ดัดสัใจไม่ดัดมำด เรียกว่า "วัตถะจรีด"

กลุ่มที่ ๖ ฉะวับรำนพวกฉลัดเฉียบแหลม เรียกว่า พุทธะจรีด

กลุ่มที่ ๗ เป็นกรรมฐานกลาง ปฏิบัติได้ทุ่กพวก

เมื่อสามารถระงับใจให้อยู่ในอารมณ์อันเดียวได้นาน ๆ พองจะข้งงานด่ำววิปัสสนาได้ ที่เรียกว่า ได้ถำนที่ ๑ - ๒ - ๓ -
๔ ตามลำดับอย่างนี้เรียกว่า **"อริยจัตถสี่กขา"** เป็นการเตรียมการณลำดับที่ ๒
แล้วจึงฉะวัจดที่มีสมาธิตั้งมั่นจนถึงลำดับถำนแล้วนี่แหลม่วิจัยด่ำววิปัสสนา

ด่ำว่า "วิปัสสนา" นั้นแปลว่า รัฐแจ่งเห็นจรีง หรือ ถำงะพุดตามภษำขัมมก็เรียกว่า ขอมรับนับถึอตามความเป็นจรีง
ม่พึนภฏกรรมถำนั่นเอง แล้วก็พวกวิปัสสนาฉัดท่งฉัดป่ำ ที่ม่ขอมปรับปรุงศีล ไม่ปรับปรุงสมาธิที่เรียกว่าสมณะ:
แล้วฉะวัจรำนเป็นวิปัสสนา เห็นส่ำเรีงมรรคผล ซื่อไรชื้อนภำ รังงำนำงำนองกันให้ม่ข้งไปหมด
ฉะวัจนี้เรียกว่าถึงมรรคถึงผลแล้วหรือ น่ำภษำขัมมำชวำต่างชชาติต่างศำสนภำ ขมำมประดีชวำดีชวำภำดีชวำฉะวัจดีไปหมด

เราอยู่ในเมืองพระพุทธศาสนา มีท่าตมเป็นมีตางอย่างนี้ ในที่สุดก็ไปทำกิจกรรมมิงงานมากขึ้น

พิทกภยญาปฏิวัติ

เพื่อย่นเวลากว่าครึ่งเข้า จึงตรงให้ท่านผู้ว่านตรีได้เก็บวิธีพิทกเพื่อตัวภยญาเสียเลย
แล้วจึงจัดเขียนถึงวิธีเตรียมการไว้ท้ายบท

ภยญาที่ ๑ อภยญา ภยญาที่ ๑ นี้ ผู้ประสงค์จะพิทกทำที่เรียนกลืน ๑๐

ให้ชำนาญจากอาจารย์ผู้สอนเสียก่อน ตามวิธีพิทกและข้อเสียดลัดต่าง ๆ ให้ง่าย

เมื่อขณะพิทกนั้นถ้ามีอะไรสงสัยให้รีบหรืออาจารย์ อย่าติดสั่นเองเป็นอันขาด ข้อสำคัญที่สุดก็คือ

เมื่อจะเรียนนั้นดูอาจารย์เสียก่อนว่าดีแล้วหรือเปล่า ถ้าอาจารย์ไม่ดีก็จงอย่าไปขอเรียนเลย

เคยเห็นพาลูกศิษย์ลูกหาไปพิทกผู้พิทกทาง เลอะเทอะมาแล้ว เมื่อเห็นอาจารย์ดีจริงแล้วก็รีบติด ทำแต่ไม่พาเข้ารกเข้าป่า

เมื่อทำกลืนได้ชำนาญทั้ง ๑๐ อย่างแล้ว ทำที่พิทกษามบ้านตามลำดับตาม แล้วเข้าตามลำดับกลืน

แล้วเข้าตามลำดับกลืน แล้วเข้าตามลำดับกลืน ทำให้ดล่องน้กจะเข้าเมื่อไรเข้าตามลำดับที่ เว้นหรือพอรู้สึกตัวก็เข้าตามลำดับที่

กำลังเดิน กำลังทำงาน กำลังพูด อ่านหนังสือ ดูคนสว หรือในกิจต่าง ๆ ที่กำลังทำอยู่

เมื่อคิดว่าเราเข้าตามลำดับที่เข้าที่นี้ อย่างนี้เรียกว่าได้ภยญาที่ ๑ แสดงฤทธิ์ต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ

ภยญาที่ ๒ กพิศตญาณ ญาณรูปภยญา นี้ ทำให้ชำนาญในกรรมฐานกองใดกองหนึ่งก็ได้

เป็นกรรมฐานที่ภยญาเป็นบาท คือ กรรมฐานกองนี้ทรงคุณถึงญาณที่ ๔ ท่านผู้ว่านดลสงฆ์ว่า ทำในกรรมฐานทั้ง

๔๐ กอง ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดังนี้ ทรงคุณไม่สมอกันหรืออย่างไร ขอตอบว่ากำลังของกรรมฐานทั้ง ๔๐ ไม่เท่ากัน เช่น

อนุสสติ ๓ คือ พุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติ เป็นต้น ทรงกำลังได้เพียงอุปจารญาณ กลืน ๑๐

วสุภ ๑๐ จตุราตุ ๔ เป็นต้น ทรงกำลังได้ถึงญาณที่ ๔ ญาณที่ ๔ นี้เป็นญาณที่ภยญาเป็นบาท

เพราะทรงภยญาไว้ได้

กำลังของกรรมฐานไม่เท่ากันอย่างนี้ ทำบจึงให้ชื่อกรรมฐานเข้าตาม เข้าถึงญาณที่ ๔

แล้วถอยจิตออกจากภยญาที่ตั้งอยู่เพียงอุปจารญาณ แล้วติดดำเนินถึงเสียงที่ได้ยินมาแล้วในเวลาก่อน ๆ

ในธรรมเราให้ดำเนินถึงเสียงที่ตั้งมาก ๆ เช่น เสียงกลอง เสียงระฆัง เสียงหวูดรถไฟ เรือยนต์

แล้วถอยดำเนินถึงเสียงที่เบาลงมาเป็นลำดับ จนถึงเสียงกรซิบ และเสียงมดปลวก ซึ่งปกติเราจะไม่ได้ยินเสียง

ดำเนินถึงจิตในสมาธิ จนเสียงนั้น ๆ ก้องอยู่ ๑ ลายกับเสียงนั้นปรากฏอยู่เฉพาะหน้า และถ้า

ต่อไปก็ดำเนินถึงเสียงที่อยู่ไกล ชานบ้าน ชานตำบล ว่าแถว จังหวัด และเสียงที่บุดลดับไปแล้วในเวลาที่ย่นลงเลยมาแล้ว

เมื่อเสียงนั้น ๆ ปรากฏชัดแล้ว เป็นอันว่าได้ กพิศตญาณ รูปภยญาในภยญาที่ ๒

ภยญาที่ ๓ เจโตปริยญาณ ญาณนี้รู้ใจตนและสัตว์ รู้ว่าเขาติดอะไรอยู่ในขณะนั้นหรือก่อน หรือไปมันต่อไป

เจโตปริยญาณ กิติ จตุปปาตญาณ กิติ กัง ๒ อย่างนี้ ล้วนเป็นกิ่งก้านของกพิทกขุญาณ

เมื่อก่อนเจริญกพิทกขุญาณ คือ ญาณที่มีความรู้เหมือนตาทิพย์ได้แล้ว ทำสมาธิที่สูงขึ้นถึงญาณที่ ๔

ก็จะได้ใจตนและจตุปปาตญาณเอง ทำกพิทกขุญาณนั้นเป็นญาณที่สร้างให้ติดก่อนญาณอื่น

เพราะเจริญกรรมฐานให้ได้เพียงอุปจารญาณ

คือ เจริญจาลอกกลืน โวภาตกลืน หรือ เติโยกกลืน ใน ๓ อย่างนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้อุปจารญาณ

แล้วกำหนดจิตว่าต้องการเห็นมรก ก็ถอยจิตจากนิมิตกลืนนั้นเสีย แล้วกำหนดดูมรก ภาพมรกก็ปรากฏ

เมื่อประสงค์จะเห็นสวรรค์และอย่างอื่น ๆ ก็ตีเหมือนกัน การเห็นนั้นจะมีหรือชัดตอนนั้นอยู่กับนิมิต

เมื่อเพ่งนิมิตคือ รูปกลืน ถ้าเห็นรูปกลืนชัดเท่าใด

ภาพมรกสวรรค์หรืออย่างอื่นที่เราปรารถนาจะรู้ก็ชัดจนแจ้งไม่สับสน เมื่อก่อนเจริญกสิณกองใดกองหนึ่งใจใน ๓

กองนี้ใจได้อุปจารญาณแล้ว พิกกพิทกขุญาณได้แล้ว ให้พยายามทำสมาธิที่สูงขึ้นถึงญาณที่ ๑ - ๒ - ๓ - ๔

โดยลำดับ ท่านจะตีภาพที่เห็นชัดเจนขึ้น และสามารถจรจากกับพวกพรหมเทวดา และภูตพิทิตต่าง ๆ กับมนุษย์

เมื่อกำจตีให้ตั้งมั่นจนถึงญาณที่ ๔ แล้ว ก็จงรู้ชัดใจของตนว่าตนนี้มีภยญาอะไรเป็นต้น

ขณะนั้นกำลังติดถึงเรื่องอะไรอยู่ เรียกว่า "เจโตปริยญาณ"

และรู้ต่อไปว่าสัตว์ตัวนี้หรือตน ๆ นี้ ตายไปแล้วไปเกิดที่ไหน สัตว์หรือตนที่เกิดนั้นมาจากไหน อย่างนี้เรียกว่า

"จตุปปาตญาณ"

และรู้ต่อไปว่าสัตว์หรือตนที่เกิดนี้เพราะกรรมอะไรที่เป็นบุญหรือเป็นบาปบันดาลให้มาเกิด

มาตายไปแล้วไปตกนรกเพราะกรรมอะไร ไปเกิดบนสวรรค์เพราะกรรมอะไร อย่างนี้เป็นต้น นี้เรียกว่า

"ยถากัมมุตตาญาณ"

สามารถรู้เรื่องในอดีตที่ล่วงมาแล้วมาก ๆ เรียกว่า "อดีตัจฉญาณ" รู้เรื่องในอดีตชาติมาก ๆ เรียกว่า "อนาคตัจฉญาณ" และเมื่อปรารถนาจะรู้เรื่องทวยหลังไปถึงชาติก่อน ๆ นี้ก็รู้ได้ เรียกว่า "บุพพนิวาसानุสสติญาณ"

รวมความแล้วเมื่อเจริญกรรมฐานในภาสิน ๓ อย่างนั้น อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว จนถึงฌานที่ ๔ ก็จะได้ญาณรวมกันทั้งหมด ๗ อย่าง เป็นกรรมฐานที่ได้ทำไม่มาก

ปรับพื้นใจ

ไม่ว่าอะไร จะเป็นบ้าน ตึก เรือน โรง หรือถนนหนทางก็ตามที่ก่อนจะสร้างให้ป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ก็ต้องปรับพื้น ดอกหลัก บักขี้มกักรุดเสียก่อน แม้การเจริญกถาปฏิบัติก็เหมือนกัน อยู่ ๆ จะมาปฏิบัติเพื่อทำให้ได้แบบรูปเป็นนนั้น ไม่มีทางสำเร็จแน่ ต้องปรับปรุงกาย วาจา ใจ ให้เข้ามาตรฐานเสียก่อน ถ้ายังรู้จักฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ เป็นขี้ลูกเมียคนอื่น อกหักต่อแหล ดื่มเหล้าเมาสุรา หรือยังรู้จักฉ้อฉลริษยาชาวบ้านชาวเมือง สะสมกบโทษ กลับหลัง ทรยศนี้ที่หนึ่งอยู่แล้ว อย่าดีต่ออย่าพินสยว่าจะพบอภิญญาทันเขา

อภิญญารักตนดี เกลียตตนชั่ว

ฉะนั้น สมัยนี้พวกมันต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา นักวิทยาศาสตร์ หรือนักศาสนาอื่น ๆ จนกระทั่งนักศาสนาอื่นเหล่านี้ ก็พากันวิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องนรกสวรรค์ อายากจะรู้ชากจะเห็นด้วยตาตนเอง อกอชารู้ชากเห็นจริงแล้ว เขยททดลองปฏิบัติได้เลย ขออย่างแต่อย่างแต่ให้เข้ากับหลักสุดสรีให้ได้เสียก่อน ถ้าทำตนของทำไปให้เข้ากับหลักสุดสรีไม่ได้แล้ว ก็ควรเลิกพวย เสียเวลาเปล่า ไม่ว่านักเรียนนักศึกษาหรือนักอะไรทั้งนั้น ถ้าความประพฤติไม่ดีไม่เหมาะสมแล้ว โรงเรียนหรือสถานที่นั้น ๆ เขาก็จะไม่ต้องการ เรื่องความรู้อะไรหรือตำแหน่งงานก็เป็นอันไม่ได้ รับ อภิญญานี้ก็เหมือนกัน ขอให้ทำตนให้เหมาะสมเสียก่อน แล้วจึงเข้ามาปฏิบัติ คำว่าทำตนให้เหมาะสมนี้ ท่านอย่าดีตนว่า ถ้าดีเกินตัวหรือเรื่องแล้วจะเข้าใจ ษนิทเกินตัวหรือเรื่องนี่ ที่เป็นนอบน้อมนโงะพุทธศาสนาที่ไม่ค่อย บวชแล้วแทนที่จะช่วยกันบำรุงพระพุทธศาสนา แต่กลับไปตีตลาด ตัดยศ ตีตสรรสรีนยีนขอ ปรภาตพระพุทธศาสนาแบ่งกับพระพุทธเจ้า ไม่รดสังกตเหตุระกาไม่ชาก ฉะนั้น การทำตนให้เหมาะสมจึงไม่ใช่เรื่องบวช เขาเพียงประพฤติให้ถูกเท่านั้น เป็นพอดีแล้ว

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่เป็นไม้ ของพูดดีไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล

สมาชิก 6 คน ได้กล่าว "อุมุทกนา" กับคุณ **wellrider** ในข้อความที่เขียนด้านบน

[บโนบุพพังตมา](#) (เมื่อวานนี้), [มหรบอ](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้), [chai_yai](#) (เมื่อวานนี้), [Jeerachai_BK](#) (วันนี้), [TVJ](#) (วันนี้)

[[อ่านสิ่งส่งของการอุมุทกนา](#)] [[ลบคำอุมุทกนาของคุณ](#)]

เมื่อวานนี้, 06:03 PM

#

wellrider
ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค

เป็นอย่างไรกันที่รัก ท่านเห็นแล้วหรือยังว่า ความรู้เรื่องพุทธศาสนานั้นต่างจากศาสนาอื่น ๆ ที่ท่านเรียนท่านศึกษาหา เรื่องของศาสนาหนึ่งจะออกไปบวกกับอีกศาสนาหนึ่งนั้นไม่ได้ ท่านศึกษาวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ แล้วท่านจะให้รู้ให้เข้าใจในพุทธศาสนาด้วยนั้นมันจะได้อย่างไร หรือโดยเฉพาะตนนักด้วยศาสตร์ นักนิติศาสตร์ ขึ้นมาศาสตร์ด้วยก็ยิ่งแล้วกับใหญ่ ไม่มีทางจะเข้าใจเรื่องพุทธศาสนาได้เลย เพราะแต่ละศาสตร์ก็มีความมุ่งหมายไปคนละทาง ศาสตร์ทุกศาสตร์ทางโลกนั้น เป็นหลักสูตรที่มีความมุ่งหมายให้กว้างขวางไกลออกไปจากตน

ส่วนพุทธศาสนานั้นเรียนเข้าหาตน แตกต่างกับราวฟ้ากับดิน ศาสตร์ทางโลกมุ่งวัตถุเป็นสำคัญ

วันที่โพสต์: Jan 2007
ชื่อความ: 2,590
ไฟล์หรือรูปแทน: 0
ได้รับรูปแทน 19,904 ครั้ง ใน 2,108 ไฟล์
พลังการให้คะแนน: 1323

ส่วนพุทธศาสตร์มุ่งนามเป็นสำคัญ ศาสตร์ทางโลกมุ่งสัญญา คือ ความจดจำเป็นสำคัญ
ส่วนบิณฑิยานี้ใช้บ้างในส่วนวิจัยตามสูตร แลมุ่งวิจัยวัตถุ ส่วนพุทธศาสตร์เน้นหนักไปในทางบิณฑิยา ส่วนบิณฑิยานี้ใช้บ้าง
แต่ถือว่าไม่สำคัญนัก เพียงอาศัยเป็นเครื่องทาสีเพื่อช่วยพวงบิณฑิยาเท่านั้น
เพราะเมื่อเนืองเกิดปฏิบัติทางพุทธศาสตร์จึงอาศัยสัญญาเป็นกำลังอยู่ ก็ชื่อว่าเขาผู้นั้นยังเข้าไปถึงพุทธศาสตร์อย่างแท้จริง
สัญญาที่พิพาทเพียงแต่โลกีย์ขี้สอ พวกลัทธิทางโลกีย์นี้ จะเป็นนามหรือวงบิณฑิยาภิตาม ย่อมยังอยู่ในเขตที่จะเสื่อมสูญได้
เพราะเป็นส่วนที่หยาบและยังไม่เข้าถึงจุดอันของศาสตร์

ต่อเมื่อเราผู้นี้ได้มีโอกาสใช้บิณฑิยาพิจารณาตามกฎของความเป็นจริง ในส่วนที่เป็นรูปและนาม คือ
รู้ชัดรู้แจ้งตามความเป็นจริงในขั้น ๕ เห็นว่าขั้น ๕ นี้ไม่ใช่มิใช่ของเรา เราไม่ใช่มิใช่ของเร เราไม่ใช่มิใช่ของเร
ไม่มีในเรา จนจิตของตมไม่ยึดมั่นถือมั่นในทุกสิ่งทุกอย่างในโลกแล้วนั้นแหละ
เขาผู้นั้นเชื่อว่าถึงจุดอันของพุทธศาสตร์ จะทรงความดีไว้ได้โดยไม่กลับเลื้อนถอยหลัง
บังเกิดจริงในพุทธศาสตร์เป็นอย่างดี บอกท่านผู้สนใจในพุทธศาสตร์โปรดทำความเข้าใจเสียใหม่
มีชื่อว่าท่านั่งนิทรมานถึงตำแหน่งของพระพุทธรูป ปรากรเรื่องสวรรค์ นรก หรือตายแล้วไปไหน
เกิดใหม่หรือไม่เกิด โลกหน้ามีจริงหรือไม่ ทำอย่างไรจึงจะปฏิบัติเห็นโลกใหม่ คนและสัตว์ตายแล้วไปไหน
นรกมีจริงหรือไม่ สวรรค์มีจริงหรือไม่

เรื่องอย่างนี้ถ้าท่านฟังสงฆ์แต่บัดนี้หรืออ่านตำรับตำรา ต่อให้ท่านอ่านพระไตรปิฎกหมดเป็นพัน ๆ ชุด ท่านก็ไม่มีทางรู้ได้โดย
เพราะการนึกคิดและดินแดนแต่เพียงอ่านตำรานั้น ก็ไม่แตกต่างอะไรกับแม่ดริวที่ซื้อตำราเกี่ยวกับวิชาตามอ่านแล้วอ่านอีก จนตำราบาง
แม่แต่ต้นข่า ต้นน้ำปลาซึ่งเป็นอาหารหมาปากดอกก็ไม่ได้กิน นั่งหัวนั่งอซากอนน้ำลายหรืออากออยู่นั่นเอง
พลที่งัดกินอาหารนั้นต้องลองทำ ทำตามตำรานั้นแหละ และครึ่งวงยังฟังตำรา ในตำราเขาบอกว่าอยากกินรสเปรี้ยวให้ใส่ส้ม
อยากกินรสเค็มให้ใส่เกลือหรือน้ำปลา อยากกินรสหวานให้ใส่น้ำตาล ถ้าราพิณตำราตรีสูตรตัวเอง อยากกินรสเค็มเอาเวลาใส่ไปใส่
อยากกินเปรี้ยวเอาเวลาเกลือไปใส่ อยากกินหวานเอาเวลาเกลือหรือส้มไปใส่ ลองหลับตานึกดูเถวว่าสสารนั้นมีจะมีอย่างไร
ในที่สุดก็เหนื่อยเปล่า เหนื่อยก็เสีย เวลาที่เสีย ก็กินไม่ได้ ในที่สุดก็ทักทั้ง เสียหมดทั้งเวลาและทรัพย์สินสมบัติ ถ้าปรุงอาหารรับแขกด้วย
ก็เลยพาเสียชื่อเสียงอีกด้วย เสียกับใครก็ไม่มีใครได้

เรื่องศาสตร์ทางพรศาสตร์ก็เหมือนกัน เมื่อท่านประสงค์จะเรียนรู้ปฏิบัติให้ถึงแล้ว ต้องเลือกตำราให้ถูกต้อง
ถ้าจะเรียนกับครูอาจารย์ ก็ควรเรียนกับครูอาจารย์ชนิดที่เขากำได้ผลมาแล้ว อย่าไปหลงเชื่อหลงงมงายพรศาสตร์
หรือพวกสร้างสำนักตักลาภตีพลา เมื่อท่านเข้าไปสำนักใดเพื่อนบวชถวายชีวิต จมอมตัวเป็นลูกศิษย์ลูกหา
ขอให้พิจารณาตรวจสอบตราเสียให้แน่นอนเสียก่อน ถ้าอาจารย์เป็นเครื่องพิสูจน์ได้
ก็อาจกุมพรักสูตรหรือวิสุทธธรรมเป็นปรกสำหรับวัด

ต่อต่ออาจารย์เสียก่อนว่า ยังรู้จักจักรวาลวิชาเขาบ้านไหน ยังชอบสะสมทรัพย์สมบัติไหม ยังมีจิตพยานาคอันใหม่
ครหาโดยธรรมหรือไม่ มีความเมตตาปราณีคนและสัตว์หรือไม่ แล้วถามเรื่องกรรมฐานว่าท่านมีกรรมฐานที่แบบ
การให้กรรมฐานท่านให้เหมือนกันหมดทุกคนหรือให้กรรมฐานตามอุปนิสัย ถ้ามีแต่เพียงกรรมฐานอย่างเดียว ก็ตน ๆ ใจก็เหมือนกัน
ไม่แยกกรรมฐานตามจริตหรือยังรู้จักจักรวาลวิชา ยังโลกไม่กินสะสมทรัพย์สมบัติ ชาติเมตตาปราณีแล้ว รับทวยหลังเถว:
อย่าอยู่ช้าเลย ท่านหนีไปบวชรับบิณฑิยาแล้ว ดินนี้ด้วยต่างกษัตริย์มีจะตะตบเวลาตาย

และพิพาทซึ่งโลกอื่นก็เหมือนกัน สมมติว่าท่านได้อาจารย์ที่ดีแล้ว ท่านก็ต้องปฏิบัติปฏิบัติชอบตามคำแนะนำของอาจารย์
ถ้าทำได้ตามนั้นนั่น หมายถึงการเตรียมตัวตามอุกุมพรักสูตร ว่าเป็นส่วนที่พระพุทธรูปให้ไว้ ทำตามในส่วนที่พระองค์แนะนำให้ทำ
อย่าให้ขาดตกบกพร่อง เพียง ๙๐ วันเท่านั้น มีครั้งที่ท่านจะพบกับกัมพวัชชญาณเมืองต้น แล้วท่านไม่ลวิริยอุตสาหะ:
อภิณฑิยาจะเป็นของท่านทั้งหมดภายใน ๓ ปี ต่อจากนั้นท่านก็ศึกษาวิปัสสนาญาณต่อไป
แล้วว่าต้ออภิณฑิยาเป็นเพื่อนช่วยวิจัยตัววิปัสสนา อย่างช้า ๗ ปี ท่านจะจบกิจในพรศาสตร์แล้วถึงพระนิพพาน เขาให้ทำจริงเถว:
อย่าจริงแต่พูด อย่างช้ามาในลาภ ๘๓ สรรเสริญ สุข แล้วจะพบของจริง ถ้าท่านดีแต่พูด ดีแต่วิจารณ์
มันก็มีต่างอะไรกับสุนัขเหินเข้าเปลือก

ความจริงที่กัมพวัชชญาณนี้ มีชื่อว่าต้องปฏิบัติตามแบบกลืนอย่างค่อยถึงงัด จะปฏิบัติในกรรมฐาน ๔๐ กองใดกองหนึ่งก็ได้
แต่ทั้งนี้ปฏิบัติต้องฉลาด หรือมีอาจารย์ผู้แนะนำที่ถูกต้อง เมื่อได้กรรมฐานถึงอุการสมาธิแล้วให้พินาสัยกัมพวัชชญาณเลย
ภายใน ๑ เดือนถึงงานได้บ้าง ถึงแม้ยังไม่ถึงที่สุด ก็พอแก้ความสงสัยเสียได้

กรรมฐาน ๕๐ ตามจริต

ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า กรรมฐาน ๕๐ กัณฑ์ แบ่งออกเป็น ๗ กอง

เพื่อปราบกิเลสที่เข้ามารบกวนใจแต่ละอย่างตามความสามารถของกรรมฐานนั้น ๆ ต่อไปนี้จึงจัดบอกชื่อและอาการของจริตนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ราคะจริต จริตนี้ถ้าสิ่งใจใคร่แล้ว ทำให้เขาผู้นั้นรักสวยรักงาม ไม่ว่าอะไรต้องสวยต้องสะอาดทั้งนั้น เวลาจะมอบแบบไม่ได้ แม้แต่บางจะปำทำงานทำการ ซึ่งไม่ช่วยลาอวดสวยอวดงาม แต่พวกมีราคะจริตสิ่งนี้ก็ต้องหัวฟูหน้าหงาย ริดเสื้อฟ้าให้เรียบร้อย รวงเก๋ต้องขัดให้มันมัน แต่งหน้าด้วยแป้งหอมน้ำมันหอมไปทำงาน อาการเขาเป็นอย่างนี้ เมื่อจิตใจชอบอย่างนั้นเป็นกิเลสเครื่องผูกตรึงเกาะ กัดกันความดี ทำนุให้กรรมฐานที่ทำสิ่งพอจะปราบจริตนี้ด้วยกรรมฐาน ๑๑ อย่าง คือ อสุภกัณฑ์ ๑๐ อย่าง และ เถนกายตตานุสสติ ๑ รวมเป็น ๑๑ อย่าง

๒. โกรธจริต จริตนี้เมื่อสิ่งใจแล้ว จกหลายเป็นดบพื้นเสียเสมอ ๆ โกรธริ้วด้วยมด ใจดวงคงจัด ใจระบัดก็โกรธ ใจระหนอยก็โกรธ เป็นดบเจ้าอารมณ์ ทำงานทำการหยาบ เวลาวิจัยดั่งกับไม่ได้ เดี๋ยวแรงพูดเสียงดัง ทำนุให้ปราบกิเลสประเภทโกรธนี้ด้วย พรหมวิหาร ๕ และ วรรณกสิณ ๕ รวมเป็น ๘ อย่าง

๓. โมหะจริต มีอาการหลงใหลฟุ้งฝัน ชี้หลงชี้ลืม รวงแหวน เก็บเล็กเก็บน้อย หยุบ ๆ หยุบ ๆ แม้แต่ตบกระต่ายหรือพออย่ามีสิ่ว ๆ น้อย ๆ ก็เก็บ เรื่องข้าวของแล้วอย่างจงต่างจำ มีความเสียตนเสียตาย เป็นเจ้าเรือนฟ้าชี้รัวหายไปพื้นแต่ยอนไม่ได้ ๓ วัน ๓ คืน

๔. วิตถกจริต เป็นดบช่างตริช่างตรง ช่างตดตช่างน้า มีเรื่องอะไรสักนิดก็ตดตก็น้า พูดแล้วพูดอีกจนชาวบ้านรำคาญ ไม่กล้าตดตสิ่งใด ดบประเภทนี้ถ้าเป็นหมอ ดบนี้ใช้ตายหมด เพราะไม่เนืองว้างวางฮาวไรดี มีติดเมื่อกับเสียจนสายเกินควร ถ้าเป็นหัวหน้าฝ่ายดับเพลิงไฟก็ไหม้หมดโลก เพราะทำได้ข่าวว่าไฟไหม้ถึงมีวิชาการ วางแผนเสียจนไฟไหม้ไปเอง เรื่องบ้านปราดเปรียว ไตรได้ไว้เป็นสามหรือกรรยา ก็ต้องเป็นดบอารมณ์เขินจริง ๆ เมื่อนั้นแล้วมีหวังแยกทางกันดิน จริตทั้ง ๒ นี้ ทำนุให้แก้ด้วย จานาปานุสสติกรรมฐาน

๕. ตร์ภราจจริต จริตนี้เมื่อเข้าสิ่งใจใคร่ ดบนี้จกกลายเป็นดบเรื่องง่าย ซึ่งไม่มีเหตุมีผล มีลักษณะตรงกันข้ามกับ วิตถกจริต รายนี้ไปใคร่เรื่องใดใคร่ แต่รายนี้เมื่อมีทุกข์ ไตรพูดให้ฟังเป็นชื่อทั้งนั้น ชื่อโดยปราศจากเหตุผล ที่ถูกหลอกถูกต้มก็ดบแบบนี้แหละ จริตนี้ทำนุให้จรัญ อนุสสติ ๖ ประการ คือ พุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติ สีลานุสสติ จาตานุสสติ และ เทวตานุสสติ รวม ๖ ประการด้วยกัน

๖. พุทธจริต จริตนี้ทำใจให้ฉลาดเฉียบแหลม เพื่องใจใคร่พูดอะไรก็ตามหรือธุระธรรมาธิวิหยาการเพียงแต่กับหัว ดบที่มีจริตนี้เข้าใจความใดดีเลย สามารถอธิบายความพิสดารในหัวข้อนั้นได้ โดยมีดวงอาทิตย์ตำรับตำรา จริตนี้ทำนุให้จรัญ มรณานุสสติ อุปสมานุสสติ จาหารูปกุศลสัณญา จตุราตวปฏิฐาน ๔

หรือกรรมฐานอีก ๑๐ อย่าง คือ อรูป ๕ กุศลกสิณ ๕ อาปิกสิณ ๑ และ จาภาตกสิณ ๑ รวมเป็น ๑๐ ประเภททั้งจริตทุกจริต ไม่เสียใจใคร่ใคร่ใคร่ คือ นำไปปฏิบัติก็ได้ มีหวังสำเร็จทั้งนั้น ที่เขินเขินเรื่องจริต และกรรมฐานที่เหมาะสมกับจริตนี้ ยังไม่ได้ติดใจหรือรู้ละเอียด ประสงค์เพียงให้รู้ว่าเป็นเรื่องราวหรือมีวิชาอาจารย์ หรือสำนักที่จะเข้าไปศึกษา ถ้าเขามีความรู้นั้นจะสามารถให้กรรมฐานได้ถูกต้องตามนี้ที่เรียนกับเขาได้

ถ้าตามเรื่องจริตไม่รู้ กรรมฐานที่เหมาะสมกับจริตก็ไม่ได้ใจ มีกรรมฐานอย่างเดียวกัน ใครจะมีจริตอะไรก็ตาม ให้กรรมฐานอย่างเดียวกัน แต่ถ้าเขาให้กรรมฐานเป็นกรรมฐานกลางก็พอใช้ได้ แต่ถึงแม้ว่าจะให้กรรมฐานกลางได้ แต่ไม่เข้าใจก็ทำอารมณ์ของใจตามอำนาจของจริตแล้ว ก็อย่าไปเรียนเสียเวลาเปล่า แต่ให้เรียนอยู่ด้วยสักหนึ่เขาดีก็ยังไม่ติดใจหรอก นอกจากเสียเวลาเปล่า ดีไม่ดีจะพาให้บิณฑกฏฐิเลยลงนรกไปก็ได้ ตัวอย่างในปัจจุบันนี้ก็มีเยอะ ลองสอบถามดูจะพอเป็นประโยชน์ที่เดียว

กสิณ ๓ เป็นบาทของกัพภักขุญาณ

ต่อไปนี้จะถึงวิธีปฏิบัติในกสิณ ๓ อย่าง คือ **๓๒.กสิณ ๓ โลกกสิณ จาโลกกสิณ ๓**

อย่างนี้แต่เพียงพอเป็นทางปฏิบัติ เพื่อบำเพ็ญเพื่อได้กัพภักขุญาณ แต่ก่อนอย่าลืมว่าการปฏิบัติกรรมฐานจะต้องหาครูผู้สอน ถ้าทำเองโดยไม่มีครูแนะนำจะควบคุมแล้ว ติบตึงจะเกิดสำเร็จเรียกว่าความเป็นจริง ตัวอย่างในปัจจุบันนี้เป็นน้อย พอเห็นวิธีนี้ ๑ หน่อ ๑ ก็คิดว่าสำเร็จเสียแล้วเลยไม่พบติบตึง

ขณะที่เขียนหนังสือนี้ยังมีนักปฏิบัติกลุ่มหนึ่งมากมาว่า "ฉันได้ไปสอบกับครูผู้สอน คุณครูบอกว่าได้ดวงธรรมแล้ว ท่านช่วยตรวจด้วยเถียวว่าฉันได้แค่ไหนแล้ว?" ทำเอาข้าพเจ้างงจนตอเข็งไปเลย ไม่มีแบบมีเพื่อนที่คนที่ปฏิบัติถึงธรรมแล้ว กลับไม่รู้ว่ามีได้ ไพลินมาก ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นปัจเจกตัตถ์ เมื่อได้แล้วต้องรู้อย่างไร ไม่ใช่ไปหวังใจให้คนอื่นช่วยบอก แล้วครูอาจารย์เป็นเครื่องวัดว่าลูกศิษย์ยึดดวงธรรม ในเมื่อจำตัวเองก็ยังไม่รู้เรื่องรูปร่างลักษณะ ข้าพเจ้าได้วินิจฉัยเห็นว่า ก. ข. ยังไม่บรรลุถึงกุศล จึงย้อนถามว่าใครเป็นครู ท่านกลุ่มนั้นก็บอกครูเหล่านั้นว่า ท่านถึงระบิยมการสมถะก็บอกให้ทราบ ดูแล้วยังไม่ถูกไม่ตรงเสียแล้ว เสียตาธรรมของพระพุทธเจ้า สงสารพระพุทธเจ้า อดสำหรับสอนเสียเป็นธรรมดาเป็นจริง ท้อแท้ท้อใจตาย แต่ลูกศิษย์ลูกหาไม่ได้เชื่อฟัง กลับเอาลัทธิลวงลวงมาไว้ แล้วแอบอ้างเอาพระนามของพระองค์มารับรอง นำสงสารแท้ ๆ ธรรมที่ว่าสอบได้นั้น แท้จริงว่า เห็นดวงเล็กบ้างใหญ่บ้าง เห็นพระบ้าง ไร่! นำสงสาร ของท่านนี้ยังไกลต่อคำว่าได้วิเศษหลายท่านทำ ท่านระวังไว้! ติบตึงไปพบครูจริงแบบนั้นเข้าจะลำบาก กัพภักขุญาณนี้ ความเป็นจริงแล้วอาจจะได้จากกรรมฐานของอื่นก็ได้ ไม่เฉพาะกสิณ ๓ อย่างนี้ เมื่อทำสมาธิถึงแล้ว แล้วรู้วิธีปฏิบัติแก่กรรมฐานของอื่นก็ทำกัพภักขุญาณให้บังเกิดได้ แต่ที่แนะนำไว้ในที่นี้ให้ปฏิบัติในกสิณ ๓ ก็เพราะว่ากสิณ ๓ นี้เป็นบาทของกัพภักขุญาณโดยตรง และตามตำรับวิสุทธิธรรม ตำรับว่าไว้อย่างนี้ ก็เขียนไปตามท่าน แต่ถ้าใครตามได้ต้นนั้นก็ได้กัพภักขุญาณจริง

จาโลกกสิณ กสิณของนี้ ตามวิสุทธิธรรมตำรับกล่าวว่า เป็นกสิณที่เหมาะสมแก่กัพภักขุญาณที่สุด มีวิธีปฏิบัติดังต่อไปนี้
ในวิสุทธิธรรมตำรับกล่าวไว้ดังต่อไปนี้ พุทธที่โดยอริย จาโลกกสิณ มาแต่ชาติก่อน
ชาตินี้มีเพียงแสงดวงจันทร์หรือแสงดวงอาทิตย์ที่ส่องลอดช่องพามาเท่านั้น ก็สำหรับ "จุดดหมิมิต" (คือรูปนั้นติดตาแม้หลับแล้วก็ยังเห็นภาพนั้นติดตาติดตาอยู่ เรียกว่า "จุดดหมิมิต") และ "ปฏิภาณนิมิต" (คือเห็นแสงนั้นสว่างสอาดคล้ายแสงดาวประกายพรึก สว่างจ้าเหมือนสีมตาเห็นดวงอาทิตย์) ได้ง่ายตาย สำหรับผู้ที่ฝึกหัดใหม่ก็นำให้ฟังดูแสงจันทร์แสงอาทิตย์ที่ส่องลงมาตามช่องพามาเป็นแสงกลม สีมตามองดูแล้วตั้งใจจดจำไว้ว่าแสงที่ส่องลงนั้นเป็นอย่างไร มีรูปตัวลักษณะอย่างไร แล้วปริกรรมว่า โลกสี ๑ หรือภาวนาว่า จาโลก ๑ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ จนกว่าภาพนั้นจะติดตา คือ ภาพหายไปด้วย นึกถึงภาพนั้นไปด้วย เมื่อภาพนั้นติดตาแล้วก็ให้กำหนดใจว่าภาพนั้นจะหายไปไหน เมื่อภาพนั้นหายไป ก็นึกให้สีกล ภาพนั้นก็สีกล นึกว่าภาพนั้นสูงขึ้นไป ภาพนั้นก็สูงขึ้น นึกว่าภาพนั้นต่ำลง ภาพนั้นก็ต่ำลง อย่างนี้เรียกว่าได้ "จุดดหมิมิต" เป็นอุปจารสมาธิ ถึงอุปจารสมาธิ ต้องให้ตั้งใจ ๑ นึกขึ้นมาเมื่อไรต้องเห็นอย่างนั้นเป็นอย่างนั้น แม้ไม่มีแสงให้ดูภาพนั้นก็ยังคงติดตาติดใจอยู่

และเมื่อต้องการจะเห็นภาพนั้นเมื่อไร คือ เมื่อกำลังว่างต้องการเห็นต้องการบังคับ ก็เห็นได้ดังเดิมได้ เมื่อกำลังเหนื่อย เมื่อหัวเมื่อยต้นเมื่อยใหม่ ๆ เห็นได้ดังเดิมได้ทุกขณะทุกเวลา จึงชื่อว่า ได้จุดดหมิมิตแท้ๆ ทั่วไปให้พิจารณาอย่างนั้นจนชำนาญ จนได้ "ปฏิภาณนิมิต" คือ เห็นแสงสว่างพุ่งใสเป็นแท่งแท่งกับ ๑ แสงสว่างมาจบรวมกันอยู่ ดวงดวงจันทร์หรือดวงอาทิตย์ที่มองเห็นในขณะนั้นตา อย่างนี้เรียกว่า "ปฏิภาณนิมิต"

เมื่อได้ปฏิภาณนิมิตแล้วก็ชื่อว่าจิตสมดวงแก่การที่จะได้ "กัพภักขุญาณ" เมื่อประสงค์จะเห็นอะไรให้ฟังนิมิตนั้นก่อน เมื่อเห็นนิมิตชัดเจนแล้ว ให้กำหนดจิตว่า ขอภาพนิมิตจงหายไป ภาพที่ต้องการจงปรากฏขึ้น เพียงเท่านั้นภาพที่ต้องการก็ปรากฏขึ้น จะเป็นภาพนรก สวรรค์ พรหมโลก หรือชาติที่ตายไป และจะเป็นอะไรก็ได้ เมื่อได้แล้วให้พิจารณาว่า ๑ จะได้ชำนานและต้องแล้วจึงนำไปต่อกุศล:

สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าควรจัดให้ห้องทั้งสี่และห้า เพราะเป็นประโยชน์มาก เพราะว่าถ้าเราอยาการู้วิธี
 ในคนที่คุยกับเพื่อนหรือไปเ็นระหว่างคนมาก ถ้าเข้าไปหลับตาอยู่ เขาจะคิดว่าเรานี้ทำทางตรงไม่ใคร่ตรง
 ติบผิดพวกจะพาส่งโรงพยาบาลมาเสียก็ได้ เพราะฉะนั้น ควรฝึกให้ห้องเสียทั้งสองอย่าง ทั้งสี่และห้า
 ฉะนั้น! แนะนำไว้แบบเดียวก็พอจะดีไม่ยุ่ง ก็พจกัญญาณนี้มีประโยชน์มาก เหมาะแก่การพิสูจน์ประวัติต่าง ๆ เช่น พรพฤษภ
 ปฐมจติศ หรือเรื่องราวเก่า ๆ ที่สงสัย ถ้าปรารถนาจะรู้แล้วรู้ได้ลย ภาพเก่า ๆ จะปรากฏคล้ายดูภาพยนตร์
 พร้อมทั้งรู้เรื่องราวอื่น ๆ ที่สแกนก็ไปในตัวเสร็จ แต่ระวังให้ถูกทาง อย่านำไปใช้ในทางลามก ถ้าทำอย่างนั้นจะเสื่อมเร็ว
 ขอความสขุขสดีต้องมีแต่ท่านผู้อ่านทุกท่าน ...สวัสดิ*

ที่มา

<http://www.putthawutt.com/html/power1001.htm>

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่งั้นไป ของพูดดีไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล

สมาชิก 5 คน ได้กล่าว "อนุโมทนา" กับคุณ wellrider ในข้อความที่เขียนด้านบน

[มโนบุพพังคมา](#) (เมื่อวานนี้), [ภัทรจิตต](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้), [chai_yai](#) (เมื่อวานนี้), [TVJ](#) (วันนี้)

[[อ่านแสดงการอนุโมทนา](#)]

เมื่อวานนี้, 06:06 PM

#

wellrider

ผู้ร่วมสนับสนุนบริจาค

วันที่สมัคร: Jan 2007

ข้อความ: 2,590

ได้ใจอนุโมทนา: 0

ได้รับอนุโมทนา 19,904 ครั้ง ใน 2,108 โพสต์

พลังการให้คะแนน: 1323

หลวงพ่อดูฯท่านพูดว่า

"อภิญญาทจริง ๆ บรรดาท่านพุทธบริษัท อาจจะทำได้จนเป็นสาธารณะ ต่อเมื่อถึง " พ.ศ. ๒๕๕๓ "

"ตอนนั้นถ้าฉันมีก็พอ จะสามารถทำอภิญญาทได้ เวลานี้จึงดีเป็นบุคคลบางคน อย่งนักที่เรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ

เวลานี้รอสามารถใช้กำลังอภิญญาทได้บางส่วน คือ ไปไหนก็ไปทั้งตัว จงไปสมถ ไปสวรรค์ ไปพรหมโลก ก็ยกตัวร่างกายไปเลย

แต่จะทำกำลังของอภิญญาทจริง ๆ ยังใช้ไม่ได้ ใช่ว่าดีพาสไปแต่รู้

จาก

<http://larndham.net/index.php?showtopic=12028&st=140>

<http://www.wimutti.net>

"ของจริงนี่งั้นไป ของพูดดีไม่จริง"

หลวงปู่ดุลย์ อตุล

สมาชิก 3 คน ได้กล่าว "อนุโมทนา" กับคุณ wellrider ในข้อความที่เขียนด้านบน

[มโนบุพพังคมา](#) (เมื่อวานนี้), [เมฆง่อ](#) (เมื่อวานนี้), [cacalot](#) (เมื่อวานนี้)

[[อ่านแสดงการอนุโมทนา](#)]

วันนี้, 09:42 AM

#4

wara43

ทีม พู่ทะเลแกเลอร์

เข้ามาครั้งแรก: วันนี้ 09:44 AM
วันที่สมัคร: Apr 2006
ข้อความ: 4,697
ไลค์/ตอบ: 5,982
ได้รับบู๊ตเมก 30,620 ครั้ง ใน 4,100 ไฟว
พลังการให้คะแนน: 1887

ขอกราบโมทนาสาธุครับ สาธุ...

ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี
พระธรรมนี้แหละย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

มีภาพสวยๆ อยู่ที่ห้อง "แกเลอร์" มากมาย สนใจโหลดภาพ

นำไปได้เลยครับ

คลิกที่นี่

<http://www.palungjit.com/buddhism/gallery/>

Tags

Edit Tags

ไม่มี

ตอบแบบรวดเร็ว

ข้อความ:

ตัวเลือก

แจ้งข้อความเตือนใหม่? แสดงรายชื่อเป็นของคุณ

ส่งข้อความ เลือกลงตัวแบบ

« [กระทู้แล้วมา](#) | [กระทู้ต่อไป](#) »

ขณะนี้มีคนกำลังดูกระทู้นี้อยู่ : 3 คน (เป็นสมาชิก 1 คน และ บุคคลทั่วไป 2 คน)

[[แนะนำเรื่องเด่น](#)]

[Jeerachai_BK](#)

กฎการส่งข้อความ

You **may** post new threadsYou **may** post repliesYou **may** post attachmentsYou **may** edit your posts[BB code](#) is ๒๒๓[Smilies](#) are ๒๒๓[\[IMG\]](#) code is ๒๒๓

HTML code is ๒๒๓

เวลาทั้งหมดอยู่ในเขตเวลา GMT +7 และเวลาในขณะนี้คือ 09:46 AM

-- ไทย (Thai)

ติดต่อกับงาน - พลังจิต - เอกสารเก่า - ไปบนสุด

[พลังจิต หน้าแรก](#) | [พระไตรปิฎก](#) | [รวมเสียงพระธรรมเทศนา](#) | [ศูนย์รูปพุทธศาสนา](#) | [พจนานุกรม](#) |
[วัดไทยทั่วโลก](#) |
[สารบัญเว็บ](#) | [รวมคำสอนหลวงพ่อดำ](#) | [อภิญาปฏิบัติ](#) | [คู่มือการฝึกสมาธิ](#) | [จ.ไร](#) |
[พุทธศาสนาจากพระโอษฐ์](#)
| [เว็บบอร์ด](#) | [Music board](#) | [Blog Club](#) | [ศูนย์รูปทั่วไป](#) | [Gallery](#) | [ไทย keyboard](#) |

vBulletin Copyright © 2000 - 2006, Jelsoft Enterprises Ltd Palungjit.com 1 April 2003 - 2008

Page generated in 0.35916 seconds with 88 queries